

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elliniki Ornithologiki Etaireia (greckie towarzystwo ornitologiczne)

Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou (stowarzyszenie egejskiej sieci organizacji ekologicznych)

Perivallontikos Syllogos Rethymnou (stowarzyszenie ochrony środowiska w Retimnie)

Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou (stowarzyszenie kulturalne Thronos Klisidiou)

KX i in.

Druga strona postępowania: Ypourgos Esoterikon (minister spraw wewnętrznych)

Ypourgos Oikonomikon (minister gospodarki)

Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon (minister rozwoju i inwestycji)

Ypourgos Perivallontos kai Energeias (minister środowiska i energii)

Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimou (minister rozwoju rolnictwa i żywności)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/147/WE⁽¹⁾, w związku z art. 6 ust. 2–4 dyrektywy 92/43/EWG⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak wskazane [w uzasadnieniu], które stanowią, że specjalne środki ochrony, zachowania i odtworzenia gatunków i siedlisk dzikiego ptactwa na obszarach specjalnej ochrony (OSO) mają zastosowanie jedynie do „gatunków uzasadniających wyznaczenie OSO”, to znaczy jedynie do gatunków dzikiego ptactwa wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2009/147/WE oraz do ptaków wędrownych regularnie występujących na terenie każdego OSO, które wraz z kryteriami wyznaczenia OSO zawartymi w ustawodawstwie krajowym są wykorzystywane jako wskaźniki decydujące dla wyznaczenia danego obszaru jako OSO?
- 2) Czy w celu udzielenia odpowiedzi na poprzednie pytanie ma znaczenie okoliczność, że wyżej wspomniane specjalne środki ochrony, zachowania i odtworzenia gatunków i siedlisk dzikiego ptactwa na obszarach specjalnej ochrony (OSO) są zasadniczo podstawowymi zapobiegawczymi środkami ochrony („środkami ostrożności”) OSO, mającymi zastosowanie horyzontalne, to znaczy w odniesieniu do wszystkich OSO, oraz że do chwili obecnej w greckim porządku prawnym nie przyjęto planów zarządzania dla każdego konkretnego OSO, określających cele i środki niezbędne do osiągnięcia lub zapewnienia zadowalającego stanu ochrony każdego OSO i żyjących w nim gatunków?
- 3) Czy w celu udzielenia odpowiedzi na dwa poprzednie pytania ma znaczenie okoliczność, że na podstawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięć i działalności zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE⁽³⁾ i dokonania „odpowiedniej oceny”, o której mowa w art. 6 ust. 2–4 dyrektywy 92/43/EWG, wszystkie gatunki wymienione w załączniku I do dyrektywy 2009/147/WE lub ptaki wędrowne regularnie występujące w każdym OSO są brane pod uwagę w ramach oceny skutków wywieranych przez każdy konkretny plan prac publicznych lub prywatnych na środowisko?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona) (Dz.U. 2010, L 20, s. 7).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (tekst jednolity) (Dz.U. 2012, L 26, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā apgabaltiesa (Łotwa) w dniu 15 lutego 2023 r. – Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija”/Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija)

(2023/C 173/27)

Język postępowania: łąotński

Sąd odsyłający

Administratīvā apgabaltiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija”

Druga strona postępowania: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że organizację o charakterze niezarobkowym, której przedmiotem działalności jest realizacja programów pomocy państwa finansowanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, należy uznać za podatnika wykonującego działalność gospodarczą?
- 2) Czy art. 28 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stowarzyszenie, które w praktyce nie świadczy usług szkoleniowych, należy jednak traktować jako usługodawcę, w przypadku gdy usługi te zostały nabyte od innego podmiotu gospodarczego w celu umożliwienia realizacji projektu pomocy państwa finansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego?
- 3) W sytuacji, gdy usługodawca otrzymuje od usługobiorcy jedynie częściowe świadczenie wzajemne w tytułu świadczonej usługi (30 %), a pozostała wartość usługi jest rozliczana w formie wypłaty pomocy z Europejskiego Funduszu Wsparcia Regionalnego, czy zgodnie z art. 73 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej świadczeniem wzajemnym podlegającym opodatkowaniu jest całkowita kwota, którą usługodawca otrzymuje zarówno od usługobiorcy, jak i od osoby trzeciej w formie wypłaty pomocy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Groß-Gerau
(Niemcy) w dniu 23 lutego 2023 r. – PU/SmartSport Reisen GmbH**

(Sprawa C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Groß-Gerau

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: PU

Strona pozwana: SmartSport Reisen GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że reguluje on nie tylko jurysdykcję międzynarodową, lecz zawiera również normę dotyczącą właściwości miejscowej sądów krajowych w sprawach z zakresu umów o podróż, która to norma wiąże sąd, przed którym wytoczono powództwo, jeżeli zarówno konsument jako podróżny, jak i jego kontrahent jako organizator podróży mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym samym państwie członkowskim, a miejsce przeznaczenia podróży nie znajduje się w owym państwie członkowskim, lecz za granicą, w związku z czym konsument, niezależnie od krajowych przepisów, może dochodzić od organizatora podróży praw wynikających z umowy przed sądem swojego miejsca zamieszkania?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.